

Sieger Koder

vetlla de quaresma 2020

CANT *Misericordias Domini, in aeternum cantabo* (Taizé)

INTRODUCCIÓ

Comença el que pot ser un magnífic temps d'estar atent.
De prendre consciència. De mirar-me amb veritat i amb simpatia.
Sense judicar-me ni condemnar-me.
Sense justificar-me ni dissimular. Amb ganes d'aprendre.
D'arreglar el que calgui. De rectificar on hagi de rectificar.
Un temps preciós, d'adonar-me d'on sóc i on voldria ser.
De reconèixer, acceptar i donar passos.
Exercitar-me en allò que, potser, no em surt de natural.
En bona part depèn de mi que sigui això. Una oportunitat preciosa.

CANT *Misericordias Domini, in aeternum cantabo* (Taizé)

Temps d'aprendre generositat discreta.
De compartir amb naturalitat. De fer més petites les desigualtats.
Desprendre'm d'allò que em pesa i em fa feixuc.
Temps de pregar sincerament i senzillament.
Amb poques paraules i molt de cor. A cor obert.
Temps d'esforçar-me sense posar cara de pomes agres.
Amb un somriure. Amb molta serenor.
Temps de deixar que el Déu de Jesús entri dintre meu.
Deixar-li espai. Fer-li cas. Escoltar-lo.
Temps de reconciliar-me amb el Déu de Jesús.
El Déu de la misericòrdia i la fidelitat.

CANT *Misericordias Domini, in aeternum cantabo* (Taizé)

Ell em dóna aquesta oportunitat. M'ho posa fàcil.
En bona part depèn de mi que sigui això:
una oportunitat preciosa.

SANTI THIÓ, sj

Súplica intensa

Déu meu, cre - eu en mi un cor ben pur.

Compadeix-te de mi, Déu meu, tu que estimes tant;
tu que ets tan bo, esborra les meves faltes.
Renta'm ben bé de les culpes,
purifica'm dels pecats.

Ara reconec les meves faltes,
tinc sempre present el meu pecat.
Contra tu, contra tu sol he pecat,
he fet el que és dolent als teus ulls.

Antífona

Per això ets just quan dones la sentència,
irreprovable en el teu veredict.
Tu saps que he nascut en la culpa,
que la mare m'engendrà pecador.

Tu que estimes la veritat al fons del cor,
m'ensenyes dintre meu a tenir seny.
Aspergeix-me amb hisop, que quedi pur;
renta'm, i seré més blanc que la neu.

Antífona

Fes que torni a sentir els crits de festa,
que s'alegrin els ossos que havies fet pols!
Aparta la mirada dels meus pecats,
esborra les meves culpes.

Déu meu, crea en mi un cor ben pur,
fes renéixer en mi un esperit ferm.
No em llancis fora de la teva presència,
no em prenguis el teu esperit sant.

Antífona

Torna'm el goig de la teva salvació,
que em sostingui un esperit magnànim.
Ensenyaré els teus camins als pecadors
i tornaran a tu els qui t'han abandonat.

No em demanis compte de la sang que he vessat,
Déu meu, Déu que em salves, i aclamaré la teva bondat.
Obre'm els llavis, Senyor,
i proclamaré la teva lloança.

Antífona

Les víctimes no et satisfan;
si t'oferia un holocaust, no me'l voldries.
La víctima que ofereixo és un cor penedit;
un esperit que es penedeix,
tu, Déu meu, no el menysprees.

Afaveix Sió amb la teva benvolença,
reconstrueix les muralles de Jerusalem.
Llavors acceptaràs els sacrificis,
l'ofrena sencera i els holocaustos;
llavors oferiran vedells al teu altar.

Antífona

AVUI NO, DEMÀ

per HANS URS VON BATHASAR

L'ull que mira cap a mi fixament exigeix sempre l'avui. «Ara mateix vull ésser estimat». Però jo baixo la vista i dic: t'estimaré demà. Demà veuràs el que sóc capaç de fer per tu. Els sacrificis que et faré. Demà et pagaré el doble, si almenys em deixes l'hora d'avui. He de collir la rosa abans no es marceixi, però et donaré el fruit. Dóna'm la primavera i et donaré la tardor i potser fins i tot el final d'estiu. Només deixa de mirar-me avui i a partir de demà em podràs mirar sempre. [...]

Per què vols, Senyor, saltar els esglaons de quatre en quatre amb mi? Tu ho vols tot de cop, tot el cor, tota l'ànima, tota la voluntat i totes les meves forces, però la llei de la vida és l'evolució gradual, esglaó per esglaó. [...]

Passa de llarg avui i torna a trucar una altra vegada, aleshores ja hauré avançat un tros. No vull pas dir que m'hagis d'abandonar, de cap manera!; estira'm sempre, però suaument, pesca'm quan calgui, però que no ho noti, tal com el temps ens converteix d'infants en vells. Agafa'm al teu braç, com una mare pren el seu fill adormit del bressol. I si cal, si haig de notar el dolor de la separació, llavors et vull fer encara aquesta concessió: que em podràs venir a buscar demà si em concedeixes avui.

Fins i tot estic disposat a això: a carregar la teva creu, a seguir el teu calvari, estació rere estació, fins al sacrifici complet, fins a la mort inapel·lable, amb una condició: demà. Avui ja, enmig de

l'alegria em taparé les orelles i m'ho imaginaré bé: que demà et seguiré. Així com el condemnat, a cada mos del seu últim àpat, pensa en el demà, així jo vull pensar en tu amb el propòsit de donar-me a tu. Però demà, demà, no avui.

LUCERNARI

Com el fill pròdig, ens abaixarem fins al més profund de la nostra ànima per poder trobar aquella llum transformadora, aquella llum que com un tímida crema en el cor de la nit. També en el nostre cor crema una petita flama que necessita l'acolliment amorós del Pare per a ser encesa.

Cada un de nosaltres agafarà la seva espelma, símbol de tot allò nou que vol fer renéixer en el seu cor, i l'oferirà. Allà trobarem la llum del Pare que ens acull i que en permetrà il·luminar l'espelma i deixar-la al costat de la llum nodridora del Pare. La nostra espelma il·luminarà juntament amb totes les altres espelmes i faran una gran llum que, acollida per la Flama del Pare, faran més gran la nostra flama interior del cor.

PALESTRINA, *Miserere*. Allegri

DEIXEBLES DE CRIST

Som deixebles de Crist:

quan davant la necessitat de l'altre
compartim el que som i el que tenim;
quan davant certes situacions denunciem la injustícia;
quan fent examen dels nostres actes quotidians,
ens reconeixem còmplices del mal;
quan perdonem i ens sentim perdonats;
quan davant la pobresa del món,
mantenim postures austeres i solidàries en el consum;
quan davant d'aquells a qui tothom té per no res,
escoltem pacients i interessats;
quan, en lloc d'abandonar,
ens impliquem en allò que no funciona;

quan aprofundim i fem viva la nostra fe;
quan exercim el nostre treball, sigui quin sigui,
des de la responsabilitat i l'honestedat;
quan ens disposem a viure confiant en Déu i en les persones;
quan ens donem a fons perdut;
quan pacifiquem el nostre entorn;
quan defensem el diàleg;
quan els nostres fets, gestos, actituds i sentiments
són font de vida.
Aleshores, proclamem la joiosa Pasqua de Resurrecció,
la de Crist, la nostra i la de cadascun
dels nostres germans i germanes.

SILENCI LLARG, RESSÒ

CANT In manus tuas Pater commendo spiritum meum (Taizé)

SALM 130(129) - CÀNTIC DEL PELEGRINATGE

[a dos cors]

Des de l'abisme et crido, Senyor;
Senyor, escolta el meu clam;
escolta, estigues atent
al meu clam que et suplica.

Si tinguessis en compte les culpes,
Senyor, qui es podria sostenir?
Però ets tu qui dones el perdó;
per això mereixes que et venerin.

Espero amb tota l'ànima, Senyor,
confio en la teva paraula.
La meva ànima desitja el Senyor,
més que els sentinelles el matí.

Que els sentinelles esperin el matí;
Israel, confia en el Senyor,
perquè són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa.
És ell qui redimeix Israel de totes les seves culpes.

CANT In manus tuas Pater commendo spiritum meum (Taizé)

LECTURA del llibre d'Isaïes (Is 58,6-12)

El dejuni que jo aprecio és aquest:
allibera els qui han estat empresonats injustament,
deslliga les corretges del jou,
deixa lliures els oprimits i trosseja jous de tota mena.

Comparteix el teu pa amb els qui passen fam,
acull a casa teva els pobres vagabunds,
vesteix el qui va despullat.
No els defugis, que són germans teus.

Llavors brillarà com l'alba la teva llum,
i les teves ferides es clouran en un moment.
Tindràs per avantguarda la teva bondat,
i per rereguarda la glòria del Senyor.

Quan invoquis el Senyor, ell mateix et respondrà;
quan cridis auxili, ell et dirà: «Aquí em tens!».

Si treus de casa teva tots els jous
i no assenyales amb el dit per acusar,
si dones el teu pa als famolencs
i satisfàs la fam dels indigents,
llavors la teva llum s'alçarà en la foscor,
el teu capvespre serà clar com el migdia.

En tot moment el Senyor et conduirà,
en ple desert saciarà la teva fam,
et farà fort i vigorós i seràs com un hort amarat d'aigua,
com una font que mai no s'estronca.

Reconstruiràs les ruïnes antigues,
consolidaràs els fonaments abandonats segles i segles.
Et diran: Reconstructor de muralles, repoblador de ciutats.

CANT In manus tuas Pater commendo spiritum meum (Taizé)

COMPROMÍS

No ens agrada parlar de conversió.

Gairebé instintivament pensem en un fet trist, penós,
molt unit a la penitència, la mortificació i l'ascetisme.
Un esforç gairebé impossible
per al qual ja no ens sentim amb humor ni amb forces.

La conversió de la qual parla Jesús no és una cosa forçada.

És un canvi que va creixent en nosaltres
a mesura que és adonem
que Déu és algú que vol fer la nostra vida més humana i feliç.

Perquè convertir-se no és intentar fer-ho tot millor,
sinó deixar-nos trobar per aquest Déu
que ens vol millors i més humans.

No és deixar de viure, sinó sentir-nos més vius que mai.
És descobrir com hem de viure.

Quan escoltem la crida de Jesús:

«Convertiu-vos, perquè el Regne de Déu és a prop»,
pensem que mai no és tard per convertir-nos, per estimar,
per ser més feliços i per deixar-nos perdonar i renovar per Déu.

JOSÉ ANTONIO PAGOLA

PREGÀRIA I BENEDICCIÓ

Oh Déu, Pare de misericòrdia i font de tota bondat,
vós ens heu ensenyat que el dejuni, l'oració i l'almoïna
són remei per a les nostres culpes.

Escolteu la nostra humil confessió:
que els qui ens sentim afeixugats per la nostra consciència,
ens vegem alleujats per la vostra misericòrdia.

MONESTIR DE SANT PERE DE LES PUEL·LES
dissabte, 7 de març de 2020